

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3034/2565

พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราชโจทก์ นาย ม. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 3, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 4, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 166, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 167, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 168, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 242, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 246, พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 252, พ.ร.บ.ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 มาตรา 4, พ.ร.บ.ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 มาตรา 203, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 9, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 118, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 191, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 196, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 282, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 284, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 285, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 290, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 5, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 6, พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 9, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2481 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.วิ.อ. มาตรา 49, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ไม่มีการลงโทษปรับตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ. 2560 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาให้จ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำความผิดร้อยละสิบของราคาของกลางหรือค่าปรับตาม พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8 วรรคสอง นั้น ยังไม่ขัดแย้ง ศาลฎีกาเห็นควรแก้ไขเป็นว่า ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมร้อยละสิบของราคาของกลางที่ศาลสั่งริบตาม พ.ร.บ.ให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7, 8 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 3, 4, 166, 167, 168, 242, 246, 252 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 มาตรา 4, 203 (1) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 9, 117, 118, 191, 196, 282, 284, 285, 290 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 4, 5, 6, 7, 8, 9 ริบของกลาง และจ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมตามกฎหมาย จำเลยทั้งหกให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยทั้งหกขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งหกมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 มาตรา 246 วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 มาตรา 203 (1) พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117 วรรคหนึ่ง, 118, 191 วรรคหนึ่ง, 196 และจำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ

การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง, 284 วรรคหนึ่ง, 290 (ที่ถูก มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 284 วรรคหนึ่ง, 290 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2481 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง) จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง, 282 (ที่ถูก มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 282 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2481 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง) จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง, 285, 290 (ที่ถูก มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 285, 290 พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2481 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งหกเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งน้ำมันดีเซลอันเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร จำคุกคนละ 2 ปี ฐานร่วมกันมีน้ำมันดีเซลซึ่งเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับ (ที่ถูก ปรับคนละ) 2,576,000 บาท ฐานร่วมกันปลูกสร้างเสาไม้ค้ำล่องลำเข้าไปในทะเลภายในน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันขนถ่ายน้ำมันดีเซลจากเรือขึ้นบกโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานร่วมกันใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ ปรับจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 คนละ 5,000 บาท ฐานทำการเป็นนายเรือโดยไม่ได้เก็บประกาศนียบัตรนายเรือไว้ในเรือ ปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 2,000 บาท ฐานทำการเป็นต้นกลและช่างเครื่องกลภายในเรือโดยมิได้รับประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 เดือน และฐานทำงานเป็นคนรับจ้างสำหรับทำการในเรือโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับจำเลยที่ 3 เป็นเงิน 2,000 บาท จำเลยทั้งหกให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง ฐานร่วมกันช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งน้ำมันดีเซลอันเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการศุลกากร คงจำคุกคนละ 1 ปี ฐานร่วมกันมีน้ำมันดีเซลซึ่งเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต คงปรับ (ที่ถูก คนละ) 1,288,000 บาท ฐานร่วมกันปลูกสร้างเสาไม้ค้ำล่องลำเข้าไปในทะเลภายในน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับอนุญาต คงจำคุกคนละ 3 เดือน ฐานร่วมกันขนถ่ายน้ำมันดีเซลจากเรือขึ้นบกโดยไม่ได้รับอนุญาต คงจำคุกคนละ 3 เดือน ฐานร่วมกันใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ คงปรับจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 คนละ 2,500 บาท ฐานทำการเป็นนายเรือโดยไม่ได้เก็บประกาศนียบัตรนายเรือไว้ในเรือ คงปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 1,000 บาท ฐานทำการเป็นต้นกลและช่างเครื่องกลภายในเรือโดยมิได้รับประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 15 วัน และฐานทำงานเป็นคนรับจ้างสำหรับทำการในเรือโดยไม่ได้รับอนุญาต คงปรับจำเลยที่ 3 เป็นเงิน 1,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน และปรับ 3,500 บาท จำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน 15 วัน และปรับ 2,500 บาท จำเลยที่ 3 มีกำหนด 1 ปี 6 เดือน และปรับ 3,500 บาท จำเลยที่ 4 ที่ 5 และที่ 6 มีกำหนดคนละ 1 ปี 6 เดือน กับให้ปรับจำเลยทั้งหก (ที่ถูก ให้ปรับจำเลยทั้งหกคนละ) 1,288,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ธิบของกลาง ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก (ที่ถูก ไม่ต้องระบุ) ให้จ่ายรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้ทำผิดร้อยละสิบของราคาของกลางหรือค่าปรับตามพระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการ

ปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 8 วรรคสอง จำเลยทั้งหกอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์
ภาค 8 พิพากษายืน จำเลยทั้งหกฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค 8 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาแผนกคดีสิ่งแวดล้อมวินิจฉัยว่า ที่
จำเลยทั้งหกฎีกาในทำนองว่า จำเลยทั้งหกมิได้มีเจตนากระทำความผิดนั้น ขัดกับที่จำเลยทั้งหก
ให้การรับสารภาพจึงเป็นฎีกาในข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ต้องห้ามมิ
ให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง และ 252 ประกอบ
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย สำหรับความผิดฐาน
ทำการเป็นนายเรือโดยไม่ได้เก็บประกาศนียบัตรนายเรือไว้ในเรือของจำเลยที่ 1 และฐานทำงาน
เป็นคนรับจ้างสำหรับการในเรือโดยไม่ได้รับอนุญาตของจำเลยที่ 3 ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ไม่รับ
วินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ 1 และที่ 3 เนื่องจากต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ไม่มี
คู่ความฝ่ายใดฎีกาจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8 ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของ
จำเลยทั้งหกมีว่า มีเหตุสมควรลงโทษจำเลยทั้งหกในสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย
ทั้งหกหรือไม่ เห็นว่า พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของจำเลยทั้งหกที่ร่วมกันใช้เรือประมงที่ไม่
ได้รับอนุญาตให้ใช้เรือและดัดแปลงเรือสำหรับไว้บรรจุน้ำมันไปขนถ่ายน้ำมันจากเรือบรรทุกน้ำมัน
ที่ลอยลำอยู่ในทะเล แล้วนำมาขนถ่ายใส่รถบรรทุกที่ชายฝั่ง โดยมีการปักเสาไม้ค้ำไว้ในทะเลใกล้
กับชายฝั่งสำหรับจอดเรือ แล้ววางท่อมาที่ชายฝั่งเพื่อขนถ่ายน้ำมันจากเรือใส่รถบรรทุก โดย
เจ้าพนักงานสามารถยึดน้ำมันดีเซลของกลางได้จำนวนมากถึง 100,000 ลิตร ลักษณะของ
การกระทำความผิดกล่าวจึงมีลักษณะกระทำกันเป็นขบวนการลักลอบขนส่งน้ำมันรายใหญ่ ถือเป็นเรื่อง
ร้ายแรง แม้จำเลยทั้งหกจะไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน ก็ยังไม่มีเหตุสมควรลงโทษจำเลยทั้งหกให้
เบาลง หรือรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยทั้งหก ที่ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยทั้งหกและไม่รอก
การลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยทั้งหกมานั้นเหมาะสมแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้ง
หกฟังไม่ขึ้น อนึ่ง คดีนี้ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งหกฐานร่วมกันช่วยซ่อนเร้น
ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ้อม รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดซึ่งน้ำมันดีเซลอันเป็นของที่ยัง
มิได้ผ่านพิธีการทางศุลกากร ฐานร่วมกันมีน้ำมันดีเซลซึ่งเป็นสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ใน
ครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ฐานร่วมกันปลูกสร้างเสาไม้ค้ำล่องลำเข้าไปในทะเลในน่านน้ำไทย
โดยไม่ได้รับอนุญาต ฐานร่วมกันขนถ่ายน้ำมันดีเซลจากเรือขึ้นบกโดยไม่ได้รับอนุญาต ลงโทษ
จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ฐานร่วมกันใช้เรือที่มีได้รับใบอนุญาตใช้เรือ ลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานทำการ
เป็นนายเรือโดยไม่เก็บประกาศนียบัตรนายเรือไว้ในเรือ ลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานทำการเป็นต้นกล
และช่างเครื่องกลภายในเรือโดยมิได้รับประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ และลงโทษ
จำเลยที่ 3 ฐานทำงานเป็นคนรับจ้างสำหรับการในเรือโดยมิได้รับอนุญาต ของกลางบางส่วนที่
ศาลล่างทั้งสองมีคำพิพากษาให้รับได้แก่ สมุดเติมน้ำมัน 2 เล่ม สมุดบัญชี 2 เล่ม ใบกำกับการขนส่ง
น้ำมัน 2 ฉบับ ใบปล่อยเรือ 1 ฉบับ หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย 1 ฉบับ บิลทั่วไป 1 ฉบับ
สมุดบันทึก 3 เล่ม ตะกั่วหัวปั๊ม 1 ลูก สมุดบันทึกรายการที่มาที่ไปของน้ำมันปี 2561 ถึง 2562
จำนวน 1 เล่ม บิลเงินสด 1 เล่ม สมุดฉีกแบบมีเส้น 3 เล่ม สมุดบันทึกเบอร์โทรศัพท์ 1 เล่ม วัตถุเก็บ
ข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ (แฟลชไดรฟ์) 3 อัน เอกสารเกี่ยวกับเรือ 1 ชอง เอกสารกรมเจ้าท่า 1 ฉบับ
รายการจดทะเบียน 1 ฉบับ สำเนาใบประกอบกิจการ 1 ฉบับ ใบกำกับการขนส่ง 1 ฉบับ สำเนา
ตารางกรมธรรม์ประกันภัย 1 ฉบับ บัตรผ่านเข้าคลังน้ำมันเชฟรอน 1 ฉบับ สำเนาใบอนุญาตขนส่ง
ไม่ประจำทาง 1 ฉบับ ใบส่งของ 4 ฉบับ ใบกำกับการขนส่งน้ำมัน 2 ฉบับ ซิลหัวจ่าย 10 อัน คีม

สำหรับซีลวด 1 ชุด และก๊ีบซีลวาล้วนน้ำมัน 1 ถัง มีใช้ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด จึงไม่
อาจริบของกลางดังกล่าวได้ ต้องคืนแก่เจ้าของตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 49 ประกอบมาตรา 186 (9) ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 และที่ศาล
ล่างทั้งสองให้จ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมผู้กระทำความผิดร้อยละสิบของราคา
ของกลางหรือค่าปรับตามพระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ.
2489 มาตรา 8 วรรคสอง นั้น ยังไม่ขัดแจ้ง ศาลฎีกาเห็นสมควรแก้ไข พินิจฉัยยื่น แต่ไม่รับ สมุด
เติมน้ำมัน 2 เล่ม สมุดบัญชี 2 เล่ม ใบกำกับการขนส่งน้ำมัน 2 ฉบับ ใบปล่อยเรือ 1 ฉบับ
หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย 1 ฉบับ บิลทั่วไป 1 ฉบับ สมุดบันทึก 3 เล่ม ตะกั่วหัวปั๊ม 1 ถัง
สมุดบันทึกรายการที่มาที่ไปของน้ำมันปี 2561 ถึง 2562 จำนวน 1 เล่ม บิลเงินสด 1 เล่ม สมุดฉีก
แบบมีเส้น 3 เล่ม สมุดบันทึกเบอร์โทรศัพท์ 1 เล่ม วัตถุเก็บข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ (แฟลชไดรฟ์) 3
อัน เอกสารเกี่ยวกับเรือ 1 ชุด เอกสารกรมเจ้าท่า 1 ฉบับ รายการจดทะเบียน 1 ฉบับ สำเนาใบ
ประกอบกิจการ 1 ฉบับ ใบกำกับการขนส่ง 1 ฉบับ สำเนาทะเบียนกรมธรรม์ประกันภัย 1 ฉบับ บัตร
ผ่านเข้าคลังน้ำมันเชฟรอน 1 ฉบับ สำเนาใบอนุญาตขนส่งไม่ประจำทาง 1 ฉบับ ใบส่งของ 4 ฉบับ
ใบกำกับการขนส่งน้ำมัน 2 ฉบับ ซีลหัวจ่าย 10 อัน คีมสำหรับซีลลวด 1 ชุด และก๊ีบซีลวาล้วนน้ำมัน
1 ถัง ให้คืนของกลางดังกล่าวแก่เจ้าของ และให้จ่ายเงินรางวัลแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจับกุมร้อยละ
สิบของราคาของกลางที่ศาลสั่งริบตามพระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้
กระทำความผิด พ.ศ. 2489 มาตรา 7, 8 วรรคสอง

องค์คณะ

สุริยง ลิ้มสิทธิรัตน์ · ชัยเจริญ ดุษฎีพร · รังสรรค์ ไรจน์ชีวิน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3034/2565>